

Dk - DIALOG

Cena 20,- Kč

Pro členy Demokratického klubu zdarma

ÚVODNÍ SLOVO

Mezinárodní symposium Demokracie v 21. století: Výzvy pro otevřenou společnost

Toto symposium, jehož pátý ročník jsem měla možnost navštívit, hostilo zahraniční i české experty, zástupce nevládních organizací, politiky i širokou veřejnost. Pořadatel, Institut H21, z.ú., nám po úvodním slovu představil postupně tato témata:

Lidé nejsou body ve vesmíru:

Názory a diskuse jako myšlenkové sítě (Peter Levine)

Volby, nominace a peníze (Stein Ringen)

Nový pohled na problém dezinformací (Sacha Altay)

Úskalí boje proti dezinformacím ve věku autenticity (Radek Chlup)

Umělá inteligence jako nástroj pro posílení postavení občanů (Eli Noam)

Ochrana svobody pro dezinformační a další nebezpečné projevy (rozhovor Adama Růžičky s Nadine Strossenovou)

Dialog 21 – Kam kráčíš, civilizace? (Karel Janeček a Miroslav Bárta)

Z mnoha myšlenek se mi vynořuje například důležitost komunikace nebo životní naplnění v práci. Pěkný příklad pracovního přístupu jsme zažili o přestávce, když jsme se ptali člena cateringu, co máme na talířku: nadšeně nám vysvětloval rozdíl mezi pomazánkou s houbami a podobnou, ale s cizrnou, přičemž dodal, čemu by dal on přednost, a tím nadšením povýšil tu drobnou hromádku na talířku na nezapomenutelnou kulinární záležitost. Zaujalo mne také řešení globálních problémů a zrychlení informačních cest

už od Guttenberga. Také Hérakleitův zákon obecně definující vývoj společností nebo civilizací - obvykle přesně ty faktory, které přivedou společnost na vrchol, se po jisté době vyčerpají a daný systém nevyhnutelně přivedou do období krize. K tématu voleb tu byla volební metoda D21, ale také může otázka na možnost korespondenční volby vycházející ze stanoviska Demokratického klubu – odpovědí bylo, že se i této problematice věnují a že není jednoduchá.

15. 9. 2023, Velkopřevorský palác na Malé Straně.
Zapsala Jitka Nováková

I. CITÁT TOHOTO ČÍSLA

Nutnost překonání strachu je pro mě velmi důležitý motiv. Měli bychom jej nahradit respektem a spoluprací.

Zuzana Čaputová, Listopadoviny, listopad 2023

Více o Listopadových oslavách zde: <https://www.korzonarodni.cz/o-nas>

II. PŘÍSPĚVKY

O ČESKÉM HISTORIKOVI VOJTĚCHU MASTNÉM

žijícím v USA, avšak s trvalým vztahem k rodné zemi.

První část přednášky byla založena na osudu tohoto poválečného historika, který získal své renomé v USA ve svých pracích týkajících se jak českého odboje za protektorátu, tak i období studené války především za období života komunistického diktátora J. V. Stalina.

Druhá část přednášky se zaměřila na knihu napsanou panem Vojtěchem Mastným *Protektorát a osud českého odboje* a byla doplněna zajímavými pasážemi z této knihy.

Pani kolegyně Kohoutová uvedla tak krásné osobní vzpomínky, že před námi vyvstává obraz nejen osobnosti, ale i celé jeho doby:

Zvláštní a nezapomenutelné jsou pro mne návštěvy u strýčka JUDr. Vojtěcha Mastného, bývalého vyslance. Také měl titul ministra, asi bez portfeje. Jak jsem se dozvěděla v r. 1991 od pracovnice knihovny na Ministerstvu zahraničí, byly jeho zasílané zprávy oproti ostatním mnohem podrobnější. Obsahovaly celkový pohled na danou zemi, perfektní zhodnocení politické situace, kulturní události, vše spojeno s vytríbeným vkusem a vztahem pro zvláštnosti a originalitu země, kde pobýval. Za mládí se učil hrát na klavír a jeho učitelem nebyl nikdo menší než Zdeněk Fibich. Také jeho sestra Pavla, se kterou jsem měla nádherný vztah, hrála krásně na piano a učila mě. V pokoji u ní byly dva klavíry.

Strýc byl nejen mimořádně vzdělaný, ale i pro dráhu velvyslance výborně připravený. Studoval na Karlově univerzitě, ale také na Sorbonně a později byl v čele Čs. sdružení pro mezinárodní právo, viceprezidentem nevládní organizace Law Association (ILA), která stále trvá, a Radou společnosti národů byl jmenován členem Komitétu pro kodifikaci mezinárodního práva v Ženevě. V roce 1920 byl prezidentem jmenován mimořádným vyslancem a ministrem v Londýně, o pět let později byl povolán do Říma a r. 1932 do Berlína. Od anglického krále Jiřího V. obdržel Řád britského impéria, dále byl vyznamenán Řádem rumunského a italského království, rovněž byl nositelem Řádu francouzské legie. Oženil se v roce 1899 v Praze v kostele sv. Jindřicha s krásnou, reprezentativní a vzdělanou Zdenou, pro mne byla tetičkou Zdenou a byla mojí kmotrou, zemřela bohužel už v roce 1944.

Při svém pobytu na legaci v Římě a v Berlíně filmoval strýček na film 16 různé památky, doma zaznamenal také krásné partie Krkonoš a okolí Lomnice nad Popelkou, kde měla rodina továrnu. Na shlédnutí těchto filmů se scházela rodina jednou za 14 dní v bytě u strýčka a promítal je můj tatínek. Měla jsem tato setkání velmi ráda. Nejdříve se pil čaj u velkého stolu v jídelně, kde jsem měla výsadní právo sedět po strýčkově levici, na čemž jsem si velmi zakládala, pak se promítalo. Myslím, že mne měl strýček rád, a stále si pamatuji jeho pochvalu za to, jak jsem se jednou mimoděk úhledně usadila na křesle. Neopomněl nikdy říci tatínkovi, aby promítl film, který by mne, jako malé dítě, zaujal. Byly to zoologické zahrady v Římě a v Berlíně, jubileum panování krále Jiřího V., kdy celá královská rodina jela v kočárech z Buckinghamského paláce do katedrály sv. Pavla na slavnostní bohoslužbu. Pro naši zábavu pak někdy při přetáčení filmu pustil tatínek film obráceně a bylo krásné, jak vznešená královna Mary šla zpět, a před ní její vlečka, která se kupodivu vůbec neshrnula. Nebo oslava panovníka Aga Khana, krále izmailitů v Africe, s jeho jízdou na nádherně ozdobeném slonu se zahrádkou na hřbetě, ve které seděl panovník a sluha za ním ho ovíval obrovským vějířem z per. Pak byl vyvažován zlatem a nakonec zrudněle rozhazoval mince mezi dychtivé poddané. Všechny filmy strýček komentoval a připomínal osobnosti, které natočil. V té době bydlel se svou sestrou Pavlou Stuchlíkovou, která ztratila manžela i syna. Bydleli v domě na rohu dnešní Seifertovy ulice, dům kdysi postavil její tehán Stuchlík, v pentalogii Vladimíra Neffa Nedobyl. Návštěv se účastnily pravidelně dámy Kozánkové, příbuzné tetičky Zdeny. Dále chodívala paní Matternová, stará paní Neffová (babička Ondřeje Neffa), a Otakar Stuchlík, švagr tetičky Pavly, s manželkou Boženkou. Výborné dortíčky k čaji pekla jejich kuchařka a strýčkova pečovatelka Mařenka, která u nich bydlela. Tatínek mi vždy říkal, že je nutno si vážit práce lidí, kteří pro nás pracují, a dával jí dárečky k Vánocům a k jiným příležitostem. S odstupem času velmi oceňuji jeho přístup. Mařenka si také „pana

Hugáčka“ velmi považovala, chválila ho a mně podstrkovala různé dobroty, které upekla.

Strýčka Bertu jsem velmi milovala a ráda jsem pobývala v jeho blízkosti. Když mi bylo asi pět let, maminka mě k jeho narozeninám naučila přání „Já jsem malé poupě...“, „Ale v jeho pracovně bylo tehdy více gratulantů, měla jsem dojem velmi tmavého prostředí, možná to byly barvy černých obleků pánů, kteří stáli okolo, poupě mi z hlavy zcela zmizelo, ale cítila jsem, že přání říci musím. Tak jsem spustila říkanku z jedné knížky o zvířátkách, kterou mi teta Libuška (maminčina sestra) asi stokrát četla: „Když se čerti ženili, na svatbě jsme nebyli, ani Ty, ani já, ani moje švagrová, tramtarata ratata“, moje maminka bledla, ale strýček se smál a řekl, že tak zvláštní přání ještě v životě neslyšel. Také jsem mu později věnovala svoji nejmilejší pouťovou malou opičku na gumičce, která měla měkký kožíšek, neboť pouze takový krásný dárek byl podle mne pro strýčka vhodný. Pak ještě jsem mu dala další zázrak z mého dětského světa, malinkou zlatou sošku, snad bohyně v říze, byla ozdobou nějaké bonboniéry, kterou jsem uvedla s tím, že si ji má dát na noční stolek a vždy si na mne vzpomenout. Soška tam skutečně stála. O něm a tetičce Pavle bych mohla napsat mnoho stránek vzpomínek. Do kostela na mši svatou ke sv. Jindřichu ho vozila na invalidním vozíku Mařenka. Po zacházení ve vězení po květnu 1945 nemohl dobře chodit. Půl roku pobyl na Pankráci, můj otec mu tam nosil léky, až Lidový soud se usnesl, že republika nijak neškodil. Zemřel v lednu 1954. Pro mne je ale stále jako živý a velmi by mne zajímaly jeho názory na dnešní svět.

Strýc psal o své činnosti velvyslance paměti a dal je mému otci, aby je upravil a někdy vydal. Byly mu ale odňaty a až v roce 1997 tři historikové Eduard Kubů, Petr Luňák a Otto Novák je skvěle sestavili a pod názvem „Vzpomínky diplomata“ vydali v nakladatelství Univerzity Karlovy Karolinum. Je zde uvedeno jeho curriculum vitae, jeho politické zpravodajství, dopisy zejména dr. Benešovi z r. 1930, informace o Hitlerových záměrech z r. 1935, dopis anglického velvyslance v Berlíně z r. 1938 a francouzského velvyslance o rok později, zpráva o průběhu mnichovské konference.

Strýc byl za války zvolen do několika správních rad, které popisuje ve zvláštní kapitole. Na žádost dosavadního předsedy Živnostenské banky vrchního ředitele dr. Preisse, který byl dost nemocen, byl navržen a zvolen r. 1942 předsedou správní rady. Tyto své příjmy věnoval škole v Horním Slivně, kde jeho předkové učili. Informoval o tom starostu místní školní rady a knížka se vkladem k 31. 12. 1944 zněla na obnos 45 361 K, byla v jeho úschově. Zástupkyně školy se mnou hovořila velice krásně.

Strýc se stal roku 1934 čestným občanem Slivna, každoročně s manželkou tam dávali další tisícové dary. Stejně tak podporoval českou školu v Berlíně a dával zimní pomoc československé berlínské kolonii.

Ze svých soukromých prostředků věnoval po úmrtí své ženy 25 000 K léčebnému fondu banky. Při náletu na Zbrojovku věnoval poškozeným dělníkům 30 000 K.

Po úmrtí manželky věnoval mnoho předmětů do Uměleckoprůmyslového muzea, slyšela jsem o starožitném nábytku do dvou místností a krásnou sbírku vějířů své manželky.

Když končil v Berlíně, dostal od všech svých kolegů diplomatů stříbrnou oválnou mísu cca 30 cm dlouhou, na podstavci, na dolní části mísy bylo vyryto rozloučení s ním, včetně data a podpisů všech diplomatů. Mísu jsem dala do Národního muzea, kde je velmi mnoho položek k jeho osobě.

V dopisu národohospodáři Karlu Englišovi z 15. 11. 1953 se zmiňuje o rodovém heslu „Práce šlechtí, důvěra sílí“ a píše, že dostal penzi 212 Kčs nové měny, proto vyučuje cizím jazykům jako jeho sestra Pavla. V Německu musel snášet urážky a také jsem viděla oblý kámen a velikosti asi 18 cm, který byl vhozen v Berlíně do oken české ambasády. Když byl po válce vězněn a tělesně týrán, nedostal penzi 19 měsíců.

V dopise od Karla Engliše z 11. 9. 1954 líčí Engliš svoje setkání se zajímavými lidmi, ale také mrtvici v lednu 1952 a pak v září 1952 vyhoštění z Prahy na Hrabyni. Setkali se v Praze a hovořili o mezinárodních problémech, kterým Mastný velmi rozuměl. „Byl jistě náš nejvzdělanější diplomat, měl nádhernou knihovnu ve všech světových jazycích“ vzpomíná na něj Karel Engliš.

Přehled roků jeho působení v zahraničí a jeho řády a vyznamenání. Vše je v té knížce od historiků.

1920-1925 Londýn, 1925-1932 Řím, 1932-1939 Berlín.

1923 - Knight Commander of the Civil Division of the British Empire udělený Jiřím V.

1925 - Membru al Ordinului Coroana Romanie in gradul de Marc Cruce udělený Ferdinandem I. (rumunský král)

1928 - Membru al Ordinului Steaua Romanie in gradul de Marc Cruce udělený Michalem I. (rumunský král)

1932 - Cavalliere Gran Croce dec.dell Gran ordine della Corona d'Italia udělený Viktorem Emanuele III.

1936 - Deutsches Olympia - Ehrenzeichen erster Klasse udělený u příležitosti olympijských her v Berlíně A. Hitlerem

1937 - Grand Commandeur de le Legion d'Honneur (franc.)

Helena Kohoutová, leden 2023, upravila Jitka Nováková

RADNICE PRAHY Z RŮZNÝCH ÚHLŮ (MÉHO) POHLEDU

Jak se paní starostka od redaktorské a novinářské práce ke své funkci dostala? Když ve Slivenci viděla, že vše je problém, řešení nepřicháze-

la, řekla si, že založí sdružení, které se bude snažit o změnu. Volby vyhráli, a potom nastalo rozhodování, kdo by tedy byl starostou. Zůstalo to na ní a od té doby vede Slivenec. Zajímavý byl pohled na začátky, kdy neměli finance, a tak se snažili podpořit občanskou společnost zůžnými akcemi - pravidelnými příležitostmi jako Velikonoce nebo letnice, případně bazárky apod. Většinou se to setkalo s velkým zájmem lidí a tím si získali širší podporu. Pro další období už naplánovali projekty a získali peníze, mohli se tedy pustit do různých úprav v obci. Mají tam třeba nový park a vysazují květiny na chodnících upravovaných hl. m. Prahou.

Některým projektům brání nevyřešené restituice.

Dozvěděli jsme se, že většina území Chuchelského háje byla vždy lesem. Proto také Slivenec odolává návrhům stavět tam třeba různá sportovní hřiště. Těmto námětům bude zřejmě sloužit území rekultivované skládky. Bylo používáno jako skládka už dlouho předtím, než se tam založila skládka oficiálně. Naštěstí se z uložených odpadů neuvolňují nebezpečné látky, takže po rekultivaci může území dobře sloužit sportovním aktivitám.

Cyklisté využívají komunikace, provoz zatím není příliš silný.

K myšlence železničního tunelu do Berouna – byl by rekordně dlouhý a vykopaného materiálu bude hodně, musí se také někudy odvážet. K tomu probíhají jednání.

Velmi zajímavý projekt, který vzešel ze Spáleného Poříčí, je 1000 a 1 cesta pro krajinu – ve Slivenci se podařilo zřídit v místě bývalých cest fungující cesty. Také tam někde i vysadit stromy nebo keře, a to k údivu zemědělců zvyklých ty prostory využívat, ačkoli jim nepatřily.

Jak se městským částem přidělují finance – dosud kromě počtu obyvatel i např. podle podílu zeleně apod. Pokud bude brán v úvahu jen počet obyvatel, je tu malý povzdech, že až polovina počtu obyvatel není ve Slivenci hlášená...

Jako předsedkyně Svazu městských částí Hl. m. Prahy sdružujícího 35 malých městských částí (Praha má celkem 57 částí) nám prozradila i něco z této spolupráce. Nejsou to jen oficiální jednání, ale i společné kulturní akce.

Když se stala radní v Praze, přispěla k realizaci výstavby v Ústřední čistírně odpadních vod nebo rekonstrukci ve Stromovce a na Petříně. Různé záku-lisí není moc příjemné, spolupráce s některými členy se však vedla dobře. Teď se může opět věnovat čistě Slivenci.

Paní starostka nám trpělivě odpovídala na naše všetečné otázky. Na závěr jsme jí poděkovali za to, že nám věnovala svůj čas a přiblížila nám svou práci i s tím, jak obtížně se hledá nástupce, který by se chtěl Slivenci věnovat.

*Setkání Dk s paní starostkou RNDr. Janou Plamínkovou v září 2023.
Zaznamenala Jitka Nováková*

Doc. PhDr. BŘETISLAV FAJKUS, CSc.

*** 3. 4. 1933 Ostrava, † 8. 1. 2021**

*Pan docent pomáhal v organizaci Demokratického klubu a napsal např. článek do Dk-Dialogu **FILOSOFICKÁ DILEMATA DEMOKRATICKÉ SPOLEČNOSTI** (březen 2014).*

Z jeho medailonku na FF MU vybíráme:

Po maturitě na gymnáziu v Českém Těšíně (1951) získal vysokoškolské vzdělání na FF UK (1955). V letech 1955–59 byl asistentem a odborným asistentem (1956) na katedře filozofie (tehdy dialektického a historického materialismu) na téže fakultě. Vyučoval však na MFF UK. V r. 1959 přešel na nově založenou katedru filozofie na PřF UK, ale pedagogicky působil nadále na MFF (přednášky a semináře, výuka aspirantů). V r. 1962 získal hodnost CSc., v r. 1967 titul PhDr. a v r. 1968 se habilitoval na FF UK a byl ustanoven docentem na PřF UK. Po zrušení kateder společenských věd v r. 1969 byl převeden do Ústavu geologických věd na PřF UK jako odborný pracovník a pracoval převážně v terénu u geofyzikálního průzkumu. V r. 1972 byl přemístěn jako samostatný odborný pracovník na katedru didaktiky, metodologie a dějin přírodních věd, kde působil až do r. 1988. Po rozdělení této katedry se stal vědeckým pracovníkem na katedře učitelství a didaktiky chemie PřF UK. V r. 1990 na základě konkurzu přešel jako docent na nově zřízenou katedru filozofie a dějin přírodních věd na PřF UK. Přednášel filozofii a metodologii vědy, teorii poznání a dějiny přírodních věd.

Již během vysokoškolského studia dospěl k přesvědčení, že současnou filozofii nelze rozvíjet bez vztahu k výsledkům vědeckého poznání. Zaměřil se proto v rámci tehdy oficiálně uznávané a na fakultě přednášené jediné filozofie – dialektického a historického materialismu – na filozofické otázky přírodních věd, zejména fyziky. Své zaměření dále prohluboval během svého pedagogického působení na MFF. V kontaktu se studenty a pracovníky zabývajícími se exaktními vědami dospěl k názoru, že dogmatický „diamat“ nemůže být základem plodného dialogu a spolupráce mezi filozofy a přírodovědci. Těžištěm jeho zájmu se stala teorie poznání a metodologie vědy. V konfrontaci s hlavními proudy světové filozofie, zejména s vědeckým realismem, novopozitivismem a pragmatismem, se pokoušel formulovat svůj vlastní přístup v rámci tehdy tolerovaného zaměření na filozofické otázky přírodních věd. V 60. letech publikoval řadu prací, jejichž cílem bylo reflektovat výsledky moderní vědy a překonat dogmatická východiska dialektického materialismu. Bylo to však neustálé balancování na rozhraní mezi oficiální marxistickou filozofií a možným nařčením z její pozitivistické revize.

Nadějně se rozvíjející spolupráce s přírodovědci byla přerušena v r. 1968. V důsledku věcně nepodložené kritiky ze strany filozofických normalizátorů mu bylo znemožněno pokračovat v práci ve filozofii. Po různých peripetiích byl umístěn na didaktické pracoviště na PřF UK, kde měl možnost alespoň částečně se věnovat studiu dějin a metodologie přírodních věd, ovšem s omezenými možnostmi publikace. Výsledky studia mohl proto prezentovat jen ve sbornících a skriptech a zpravidla jen spolu s oficiálně přijatelným garantem (práce z dějin přírodních věd, dějin biologie, chemie, geologie). Ve spolupráci s didaktiky přírodních věd se zabýval obecnými otázkami oborových didaktik, zejména adekvátní transformací vědeckých poznatků do výukových programů, včetně uplatnění metodologie příslušné disciplíny. Tuto problematiku se podařilo prosadit i do státního plánu didaktického výzkumu. Některé dílčí výsledky publikoval v Přírodních vědách ve škole a ve vysokoškolských skriptech. Teprve v r. 1990, kdy se vrátil na katedru filozofie a dějin přírodních věd na PřF UK, bylo možné otevřeně se přihlásit k dosud proskribovanému zaměření na filozofii vědy a metodologii přírodních věd. Tyto disciplíny se spolu s teorií poznání a dějinami přírodních věd staly náplní jeho přednášek na PřF UK i jeho vystoupení na různých konferencích a seminářích. Současně se otevřely i skromné možnosti publikovat z této oblasti ve FČ a ve sbornících FÚ AV ČR.

Příklady z publikací:

Bibliografie:

- *Materiální jednota světa*, 1961;
- *Existence – realita – materie*, 1968;
- *Současná filosofie a metodologie vědy*, 1997.

Sborníky:

- *Ke vzniku a vývoji PřF UK v Praze*, Práce z dějin přírodních věd, 1978;
- Přírodovědecká fakulta UK 1920–1980, 1981;
- *K vývoji PřF UK v letech 1945–1960*, Práce z dějin přírodních věd, 1982;
- Kapitoly z dějin biologie a chemie, 1983;
- *Intuice a přírodovědecké poznání*, Intuice ve vědě a filosofii, ed. J. Stachová, J. Nosek, 1993;
- *Racionalita vědy a lidské hodnoty*, FČ 6/2008;
- *Dejte mi pevný bod!*, FČ 6/2012;
- *Na počátku bylo slovo ... nebo pojmy?*, FČ 2/2012.

Literatura:

J. Nosek, V. Havlík: B. F. pětasedmdesátníkem, FČ 2/2008.

*Ze stránek Filosofické fakulty Masarykovy univerzity
vybrala Jitka Nováková*

III. VÍTE, ŽE ...

... **27. konference Forum 2000 Za demokratický světový řád** proběhla v Praze v říjnu 2023, můžete si prohlédnout některá videa:

<https://www.forum2000.cz>

... **Milion chvilék** <https://milionchvilek.cz/> posílá pravidelné aktuality
Zůstaň v obraze – můžete dostávat tyto stručné zprávy do svého e-mailu.

... **Paměť národa** <https://www.pametnaroda.cz/>

... **Masarykova společnost** má informace zde: <http://masarykovaspolocnost.cz>

... **Sít k ochraně demokracie** <https://www.ochranademokracie.cz/>

... **Společnost A. Švehly** <https://www.antoninsvehla.cz>

... **Klub na obranu demokracie** – akce najdete zde: <https://klubod.cz/>

... **Knížku Demoralizace české společnosti, kterou vydal vlastním nákladem Zdeněk Pokorný v r. 2021, si můžete zakoupit, informace na dklub@volny.cz:**

... **Masarykova demokratická akademie:**

<https://masarykovaakademie.cz/akce/>

... **Rekonstrukce státu** <https://www.rekonstrukcestatu.cz>

... **Ekumenická akademie** má stránky ekumakad.cz

IV. Z ČINNOSTI DEMOKRATICKÉHO KLUBU

Cena Zdeňka Pavlíka

Demokratický klub zavedl Cenu Zdeňka Pavlíka, a to pro osoby nebo tisk nebo knihy apod. zvláště propagující demokratismus a demokratické myšlenky. Tato Cena má propagovat demokracii, nositele těchto myšlenek, ale tím současně i Demokratický klub.

Návrhy dávají členové Dk, Výkonná rada Dk s ÚV Dk vybere užší počet, ze kterého potom ÚV vybere hlasováním vítěze. 1. ročník této Ceny proběhl v r. 2022.

Proč Cena Zdeňka Pavlíka?

Profesor Zdeněk Pavlík (1931-2020) je významná postava české i mezinárodní demografie. Přišel u nás mezi jiným s tématem „demografické revoluce“. Měl kromě vědy ještě nejméně jednu velkou lásku: Demokratický klub. Byl jedním z posledních jeho zakladatelů – studentů, kteří v roce 1948 z hlubokého nesouhlasu s vývojem demokracie u nás Demokratický klub založili a snažili se bránit demokracii, jak jen to šlo. Předsedou Demokratického klubu byl v letech 1992-2009. Neúnavně všechny učil, co vše Demokratický klub potřebuje. Systematicky a cílevědomě se Klubu věnoval do posledních dnů. Přesto neváhal položit občas otázku, zda má snažení Klubu

smysl. Cena po něm pojmenovaná chce ukázat právě smysl pěstování myšle- nek demokracie a podpořit jejich vnímání veřejností. To by si pan profesor pro Klub zcela jistě přál.

<https://www.demokratickyklub.cz/stanovisko-c-56-k-respektovani-us-tavniho-poradku-ceske-republiky/>

PROPAGOVAT DEMOKRATICKÝ KLUB,

to je jeden z hlavních úkolů vyslovených na valné hromadě našeho Klubu.

Jak k tomu může přispět každý z nás? Například u podpisu v e-mailu měj- te dovětek s odkazem na webové stránky Klubu, třeba i s otázkou typu: Zá- leží Vám na demokracii u nás? Anebo, když Vás jiná nezisková organizace žádá o součinnost, můžete nabídnout *možnost zapojit se do činnosti Demo- kratického klubu*, případně prostě informovat o naší činnosti, s tím, že nám zájem o Klub pomůže. Můžete také přiložit *aktuální pozvánku* na setkání Klubu, případně jiné aktuální klubové informace.

<https://www.demokratickyklub.cz/stanovisko-c-56-k-respektovani-us-tavniho-poradku-ceske-republiky/>

• Pravidelná setkání členů a přátel Klubu k aktuálním politickým otázkám

V září nás seznámila *starostka Slivence RNDr. Jana Plamínková* se svými zkušenostmi starostky, dříve i radní HMP, v říjnu uvedla přednášku o Janu Nepomuku Františku hraběti z Harrachu *kolegyně Helena Kohoutová*, v li- stopadu jsme se dozvěděli o rodu Haugwitzů z Biskupitz od *Mgr. Svatopluka Haugwitze*.

Nezapomínejte prosím, že Vaše připomínky, poznatky i pochvaly k Dk jsou vítány. **Bude také přínosem, když nám pošlete návrh na téma setkání Dk, které byste chtěli přednést, případně které by Vás zajímalo a měli bychom získat přednášejícího.**

- Klubové příspěvky** jsou hlavním zdrojem financí pro Klub, abychom mohli vydávat tento bulletin a udržovat webové stránky Klubu.

Máme ČÍSLO ÚČTU ve FIO bance: 2201878820/2010

O *významu členských příspěvků* jsme informovali v seriálu Demokratický klub v otázkách a odpovědích Dk-Dialog 3/2017, s. 3, kde je uvedena i jejich doporučená výše 500 Kč (nejnižší je 100 Kč) i kdo platí příspěvky pouze dobro- volně. Pokud platíte příspěvek bankovním převodem, nezapomeňte uvést

jako variabilní symbol svoje členské číslo (je na obálce, případně Vám ho rádi sdělíme, obraťte se na tajemníka pro administrativu, případně správce členské základny, kontakty jsou uvedeny níže). Nepřikládáme složenkou, číslo účtu Klubu je uvedeno výše a na konci každého Dk-Dialogu. **Členům, kteří tuto svou povinnost po několik let neplní**, výkonná rada Klubu **pozastaví další posílání klubového bulletinu poštou**. Nebudeme používat rezervy Klubu na poštovné, které je stále vyšší.

<https://www.demokratickyklub.cz/stanovisko-c-56-k-respektovani-ustavniho-poradku-ceske-republiky/>

Řada členů si přeje zasílat náš **bulletin** pouze v elektronické podobě. Pokud by to bylo i Vaše přání, sdělte nám to prosím na adresu dklub@volny.cz současně s uvedením přesné e-mailové adresy, na kterou je Vám možné materiály posílat. Můžete si domluvit i e-mailovou adresu např. rodinného příslušníka, velmi nám tím usnadníte činnost a sobě zajistíte přístup čerstvých informací. Děkujeme.

Výkonná rada Demokratického klubu

OBSAH

- 1 ÚVODNÍ SLOVO
- 2 CITÁT TOHOTO ČÍSLA
- 2 O ČESKÉM HISTORIKOVI VOJTĚCHU MASTNÉM
- 5 RADNICE PRAHY Z RŮZNÝCH ÚHLŮ (MÉHO) POHLEDU
- 7 Doc. PhDr. BŘETISLAV FAJKUS, CSc.
- 8 VÍTE, ŽE ...
- 11 Z ČINNOSTI DEMOKRATICKÉHO KLUBU

POZVÁNKA NA SETKÁNÍ DK

Prosincové setkání s Martinem Mahdalem má téma Arménie a Náhorního Karabachu.

Pozvánky na tato setkání zasiláme pouze elektronicky. Pokud je nedostáváte, nemáme na Vás e-mailovou adresu. Sdělte nám prosím e-mailovou adresu, na kterou bychom Vám pozvánky mohli posílat. Pozvánky můžete najít také na webu a Facebooku Dk

ADRESÁŘ ČLENŮ PODLE ČINNOSTÍ ANEB NA KOHO SE MŮŽETE OBRACET

E-MAIL: DKLUB@VOLNY.CZ

Předsedkyně *Jitka Nováková*

Místopředsedové *Ivo Budil, Ondřej Wagner* (propagace a setkání Dk)

Politická komise, předseda *Jan Friedlaender*

Hospodářka *Ludmila Kaprasová*

Výkonná rada *Pavel Černý* (pozvánky na setkání), *Jan Müller* (členská základna), *Jitka Nováková, Petr Pavlík,*

Ema F. Plzáková, Milan Zapletal (tajemník pro administrativu a skupina Dk pro jižní Čechy)

Skupina Dk pro severní Čechy *Petr Jirásek*

Web Dk *Petr Neugebauer, Petr Jirásek, Jitka Nováková, Petr Pavlík, (Ondřej Šimpach)*

Facebook Dk *Václav Kotyk*

Dk-Dialog *redakční rada v tiráži*

Vydavatel: Demokratický klub, z.s., Gabčíkova 2362/10, 182 00 Praha 8.

|E-mail: dklub@volny.cz **Webová stránka:** <http://www.demokratickyklub.cz>

Demokratický klub můžete sledovat i na Facebooku a na Twitteru.

<https://www.facebook.com/demokratickyklub/>

NOVÉ BANKOVNÍ SPOJENÍ DEMOKRATICKÉHO KLUBU:

FIO banka, číslo účtu 2201878820/2010

IBAN CZ23 2010 0000 0022 0187 8820 SWIFT/BIC FIOBCZPPXXX

Redakční rada: Zdeněk Kalvach (odpovědný redaktor), Radovan Jelínek, Jitka Nováková. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha čj. NP 2471/93 ze dne 20. 12. 1993. Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod č. 6759.

Příspěvky jednotlivých autorů, členů i nečlenů Dk, nemusejí vyjadřovat názory Klubu. Tyto jsou vyjádřeny pouze v oficiálních (číslovaných) stanoviskách Demokratického klubu.